

Xarxa Coral

DIUMENGE, 18 DE JUNY DE 2017 – 17.30 h
Cicle Coral Orfeó Català *Sala de Concerts*

Coral Mixta (Alfred Cañamero, director)
Coral Xalesta (Joaquim Miranda, director)
Antics cantaires de l'Orfeó Català
Orfeó Català (Simon Halsey, director;
Pablo Larraz, sotsdirector)

Programa

I

CORAL MIXTA D'IGUALADA
Alfred Cañamero, director

21'

Javier Busto (1949)
Ave Maria

Josef G. Rheinberger (1839-1901)
Abendlied

Charles Villiers Stanford (1852-1924)
"Beati quorum via" (*Three motets, op. 38*)

Claudio Monteverdi (1567-1643)
Ecco mormorar l'onde

Benjamin Britten (1913-1976)
"The succession of the four sweet months"
(*Five flower songs op. 47, núm. 2*)

Tradicional mallorquina (harm.: B. Bibiloni)
Ton pare no té nas

Tradicional del Rosselló (versió: Manel Oltra)
Joan del Riu

Josep Vila i Casañas (1966)
Un sonet per a tu

**CORAL XALESTA DE L'HOSPITALET
DE LLOBREGAT**
Joaquim Miranda, director
Lluís Roselló, piano

24'

John Dowland (1562-1626)
Come again

Thomas Morley (1558-1602)
April is in my mistress' face
My bonny lass she smileth

John Rutter (1945)

Angels' Carol
The Lord bless you and keep you
A Gaelic Blessing
Psalm 150

II

ORFEÓ CATALÀ
Josep Buforn, piano
Pablo Larraz, director

15'

Charles Villiers Stanford
"Justorum animae" (*Three motets, op. 38*)

Ralph Vaughan Williams (1872-1958)
Let all the world

Gabriel Fauré (1845-1924)
Cantique de Jean Racine

**CANT COMÚ DELS TRES CORS
I ANTICS CANTAIRE DE L'ORFEÓ
CATALÀ**

20'

Charles Villiers Stanford
Magnificat
Pablo Larraz, director

Felix Mendelssohn (1809-1847)
Wer bis an das Ende beharrt
Alfred Cañamero, director

Joan Manén (1883-1971)
El cavaller enamorat
Joaquim Miranda, director

Lluís Millet (1867-1941)
El cant de la Senyera
Poema de Joan Maragall (1860-1911)
Pablo Larraz, director

Arts & Crafts

Fins al 1911 havien estat fundades a Catalunya, a exemple de l'Orfeó Català, 38 entitats corals a veus mixtes, disperses per tota la geografia catalana. Uns anys després, el 1917, s'originà la Germanor dels Orfeons de Catalunya, una entitat que va intentar difondre aquell ideal a molts altres orfeons de Catalunya. El relleu del Secretariat dels Orfeons de Catalunya i, ja a partir dels anys vuitanta, de la Federació Catalana d'Entitats Corals (FCEC) marca un punt d'inflexió i renovació que de ben segur enorgulliria el mestre Lluís Millet –ara que en celebrem el 150è aniversari–.

El concert de la Xarxa Coral que avui presentem és una bona mostra d'aquesta vitalitat coral. Les bones arts i el bon ofici coral impregnen aquest repertori que avui comparteixen totes tres corals, i que respon també als ideals del mestre fundador de l'Orfeó Català: la divulgació de la polifonia i el repertori dels grans mestres universals, la cançó popular i l'obra nova dels compositors, amb les harmonitzacions del repertori tradicional revisitat pels músics i directors actuals. L'impuls dels cors del nostre temps encara viu en gran mesura d'aquest ideal mil·letjà orientat d'acord amb aquests tres puntals, amb una més gran curiositat si pot ser pels nous repertoris.

Al programa d'avui trobem un fil conductor que ens evoca la música anglesa des del Renaixement fins als nostres temps, amb les obres dels polifonistes John Dowland i Thomas Morley i del gran referent del segle XX, Benjamin Britten, que redescobrí el repertori antic a l'hora que s'erigia amb un llenguatge modern i molt personal, representatiu dels temps convulsos que li van tocar viure. Però abans que Britten aparegués com el més gran representant de la música anglesa al segle XX, igualable al que al seu moment va significar a Anglaterra la música de Purcell, destaquem d'aquest programa dos compositors anteriors i no menys importants: l'irlandès Stanford i l'anglès Vaughan Williams.

El compositor irlandès Charles Villiers Stanford, nascut a Dublín el 1852, format a Cambridge, Leipzig i Berlín, va dirigir el Cor Bach de Londres i té un catàleg important dedicat al repertori coral. Stanford sentia gran admiració per Brahms i per la tradició romàntica alemanya en general. Per altra banda, un dels deixebles d'Stanford al Royal College of Music, va ser Ralph Vaughan Williams, un dels compositors imprescindibles per entendre el renaixement de la música anglesa del segle XX, que es va fixar, d'una banda, en la gran tradició coral anglesa, i va declinar la influència alemanya tot decantant-se pel gust francès. La sonoritat impressionista de Vaughan Williams connecta molt bé amb la música de Gabriel Fauré que la succeeix en aquest programa. I si hi ha un nom que defineix i representa la vitalitat del repertori coral dels nostres temps, aquest és el del compositor londinenc John Rutter (1917). Les seves obres s'han popularitzat molt entre els cors de tot el món, també del nostre país, amb un llenguatge molt proper que aposta clarament per la melodia i la sonoritat amable que resulta propera per a tots els públics. Rutter no s'escandalitza a l'hora de recórrer a recursos molt eficients i gairebé cinematogràfics.

No fariem justícia si eludíssim esmentar Claudio Monteverdi, el més gran madrigalista de tots els temps, de qui celebrem aquest any el 450 aniversari del naixement, i a l'altre extrem, dos compositors i directors de cor molt propers: Josep Vila i Casañas i Javier Busto. Tots dos, Vila i Busto, representen l'obra creada amb coneixement profund de l'instrument, la qual cosa origina un resultat excel·lent.

El programa clourà amb l'exultant sardana coral *El cavaller enamorat* de Joan Manén, i acabarà amb l'homenatge a Millet i a tots els cors: *El cant de la Senyera*, l'himne de l'Orfeó Català que referma el vincle latent d'aquesta xarxa coral. El vitrall policromat de diferents autors d'aquest concert ens ofereix una mostra d'art i ofici coral de gran nivell que, com la llanterna del Palau, exhibeix un repertori musical amb contrapunt de tradició popular i de referents romàntics que declinen el color particular de la gran tradició anglesa i irlandesa, molt abans del famós “Brexit”.

Àlex Robles Fitó

Amb la col·laboració de:

Troba'ns a:

www.palaumusica.cat